

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 116.

Tredie Session.

40de Møde.

Torsdagen den 11te December.

(Forts.)

David (forts.): Jeg maa imidlertid tillade mig at troe, at, dersom Nogen har theoretiseret i denne Sag, saa er det den ærede Rigsdagsmand (Hør!), og jeg vilde ikke blot kalde det, hvad han har gjort, at theoretisere, men jeg veed sandeligen ikke, hvad Navn det fortjener, thi han har endog saa villet grunde sin hele Kritik over en stor Deel af Lovforslaget paa en grammatikalff Distinction af visse Ord's Betydning; det er imidlertid ikke lykkes ham bedre, end at han har maattet skyde det lille Ord „reen“ ind, for at distiguere mellem den „rene“ Indkomst og den Indtægt, der tales om i Lovforslaget. Hvor gjerne jeg end skulde ønske denne Lov som enhver anden Lov fri for Pletter og saa reen som muligt, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at der i hele denne Lov ikke paa et eneste Sted tales om den rene Indtægt, og at der aldrig har været Tale, hverken i denne Lov og endnu mindre i Udvalgets Forslag iffor, om den rene Indkomst; man har tværtimod holdt sig til Indkomst, saaledes som § 1 fastsætter det, nemlig „al Indtægt af Penge eller Gjenstande af Penges Værdi“ o. s. v.

Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst har meent, at man skulde gaae en ganske anden Vej, idet man ganske skulde undlade at søge at ramme den mindre Indkomst ved denne Beskatning, og derimod paalægge den bestemte, normerede Afgiftssatser, saa troer jeg, at man kunde gjøre ham den samme Vebredelse, som han har villet gjøre mod Lovudkastet, at det er et andet Lands Skattesystem, der vel meget har foresvævet ham, thi hans hele antydede Skatteplan istedetfor den her foreslaaede Ind-

komstskat forekommer mig, ideimindste i dens Grundtræk, at have Meget tilfælles med den sidste preussiske Indkomstskat, der for al Indtægt under 1000 Rbd. indfører en Classeskat, og noget Lignende synes han at ville komme ind paa. Jeg troer derfor, som sagt, at hans Indvendinger ikke ere meget begrundede, og mindst begrundet turde maafæe den Antydning være, at man i dette Lovforslag for en stor Deel har rettet sig efter det engelske Monster, hvad der er dobbelt urigtigt, thi, hvad der i England, hvor Formuens Fordeling er saa høist forskjellig fra, hvad den er i Danmark, endog kunde være passende, er det derfor ikke i Danmark. Jeg maa tillade mig at troe, at jeg har noget Kjendskab til den engelske Indkomstskats Regulering, men jeg kan ikke sige Andet, end at, naar man undtager, at begge disse Skatter vilde faae det samme Navn, veed jeg ikke, hvad denne Skat hos os vilde faae fælles med Skatten i England. De ville blive ganske forskjellige med Hensyn til Oppebørselsmaaden, ganske forskjellige med Hensyn til Satserne og Fritagelserne, ganske forskjellige med Hensyn til Maaden at constatere Indkomsten paa, saa at jeg virkelig ikke veed, hvad man mener, naar man siger, at dette Lovforslag ikke kan passe sig for Danmark, fordi det ligner en Lov, der er givet for et Land, hvor Forholdene ere ganske anderledes end hos os. Dette er i mine Tanker en af de mange Wildfarelser, der bidrage til at gjøre denne Lov ilde anseet, at man troer, at det er af Lyst til at efterligne Englands Exempel, at man vil indføre den, istedetfor at en rigtig Betragtning af Beskatningens Bæsen fører til den. Jeg skal ikke undlade her at udtale min Overbeviisning om, at det store Opium, som dette Lovforslag har vakt, og den megen Bekymring, hvormed Folket seer